

بررسی رادیوگرافیک استئواسکلروز ایدیوپاتیک در مراجعین به بخش رادیولوژی دانشکده دندانپزشکی مشهد از آذر ۱۳۸۱ تا اردیبهشت ۱۳۸۳

دکتر ماهرخ ایمانی مقدم^{۱*} - دکتر منا اعتمادی سجادی^۲

چکیده

مقدمه: استئواسکلروز ایدیوپاتیک از ضایعات رادیوپاک شایع استخوان فک است. این ضایعه بدون علامت بوده و اغلب در رادیوگرافی های مختلف به طور تصادفی کشف می گردد. هدف از این مطالعه بررسی خصوصیات رادیوگرافیک استئواسکلروز ایدیوپاتیک در استخوان های فکین در مراجعین به بخش رادیولوژی دانشکده دندانپزشکی مشهد بود.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی تعداد ۳۰۰ رادیوگرافی پانورامیک متعلق به ۱۲۵ مرد و ۱۷۵ زن مراجعه کننده به بخش رادیولوژی که به دلایل مختلف تهیه شده بود، از نظر وجود استئواسکلروز ایدیوپاتیک مورد بررسی قرار گرفت. اطلاعات مربوط به هر رادیوگرافی شامل: محل، تعداد، شکل و اندازه ضایعه، نوع ارتباط با دندان و دامنه دانسیته ضایعه (تراپیکولار-کورتیکال) و نیز اطلاعات مربوط به سن، جنس و سابقه ابتلای به بیماریهای سوء جذب گوارشی و نارسایی مزمن کلیوی بیماران با استفاده از آزمون های مجذور کای، t-student مورد تحلیل قرار گرفتند.

نتایج: از کل رادیوگرافی های مورد بررسی فقط در ۲۷ بیمار (۹٪)، ۴۰ مورد استئواسکلروز ایدیوپاتیک به اشکال و اندازه های مختلف ($1/09 \text{ cm}^2 < \text{و} < 0/04 \text{ cm}^2$) مشاهده شد که اغلب حدودی مشخص (۶۵٪) و دانسیته تراپیکولار (۶۲/۵٪) داشتند. بیشتر ضایعات در فک پایین خصوصاً در ناحیه پرمولر دوم (۴۷/۵٪) و مولر اول (۴۲/۵٪) و اکثراً بدون ارتباط با دندان (۵۷/۵٪) بودند. بیشترین فراوانی این ضایعات به ترتیب در دهه های سنی دوم (۲۹/۶٪)، سوم و چهارم زندگی (۲۵/۹٪) بود.

نتیجه گیری: نتایج به دست آمده با مطالعات قبلی مشابهت داشت. به علاوه ۳/۱ از افراد مبتلا به استئواسکلروز ایدیوپاتیک نارسایی مزمن کلیوی نیز داشتند.

واژه های کلیدی: استئواسکلروز ایدیوپاتیک، ضایعات رادیوپاک، رادیوگرافی پانورامیک

مقدمه

نوعی استئواسکلروز وجود دارد. که نمی توان آن را به علت خاصی نسبت داد و تحت عنوان استئواسکلروز ایدیوپاتیک نامگذاری شده است^(۱،۲).

این ضایعه به اسامی دیگری مانند جزایر استخوان متراکم Dense Bone Island، عاج استخوانی Bone Eburnation، حلقه استخوانی Bone Whorl، انوستوزیس و استئوپتروز پری آپیکال موضعی نیز نامیده می شود. انوستوزها در رادیوگرافی ها به طور تصادفی کشف شده و معمولاً در فک پایین و ناحیه پرمولر - مولر بیشتر مشاهده می شوند^(۳).

استئواسکلروز یعنی افزایش کلسیفیکاسیون و ساخت استخوان که به علل مختلفی مانند: اختلالات ارثی، نئوپلاستیک، هماتولوژی، عفونی، متابولیک و گوارشی ممکن است ایجاد شود. علاوه بر استئواسکلروزهای ایجاد شده توسط علل مذکور،

* ۱- نویسنده مسئول: استادیار گروه آموزشی رادیولوژی و بیماریهای دهان دانشکده دندانپزشکی، تلفن همراه: ۰۹۱۵۳۱۱۴۳۷۲، تلفن: ۰۵۱-۸۸۲۹۵۰۱-۱۵
Email: Imanimoghaddam@mums.ac.ir

۲- دندانپزشک

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مشهد

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۵/۴/۲۸

تاریخ دریافت: ۱۳۸۴/۱۰/۲۰